

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

09 septembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Toma Nadejda,

examinând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 ianuarie 2020, în cauza penală în privința lui,

**Țanțuc Gheorghe XXXXX, născut la
XXXXX.**

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 18.02.2019 – 30.05.2019

instanța de apel: 14.06.2019 – 23.01.2020

instanța de recurs: 27.03.2020 – 09.09.2020

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 30 mai 2019, Țanțuc Gheorghe a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal, fiindu-i numită o pedeapsă sub formă de 5 (cinci) ani închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate pe un termen de 5 (cinci) ani.

Corpul delict - telefonul mobil de model „Samsung S7” cu EMEI XXXXX ridicat de la Țanțuc Gheorghe atașat la cauza penală, s-a dispus a fi păstrat la materialele dosarului cu supunerea confiscării în beneficiul statului, după definitivarea sentinței.

Corpurile delict - 103 (una sută trei) pastile de culoare oranj cu forma feței „Mackey mouse” și 22 (două zeci și două) pastile de culoare violetă cu formă cilindrică și praf violet asemănător cu pastilele, cu cantitatea de 48,96 grame, care reprezintă MDMA, transmise la păstrare în camera pentru corpuri delict a IP Râșcani și 6 (șase) pastile comprimate de culoare roz, cu cantitatea de 2,369 grame, ce conțin MDMA (3-4 methylen-dioximetamphetamine), care reprezintă substanță psihotropă,

transmise la păstrare în camera pentru corpuri delictive a IP Râșcani, după intrarea sentinței în vigoare, s-a dispus de nimic.

A fost admisă cerința procurorului în latura ce tine de încasarea din contul lui Țanțuc Gheorghe cheltuielilor de judecată în beneficiul statului în sumă de 2240 (două mii două sute patruzeci) lei.

S-a dispus încasarea de la Țanțuc Gheorghe în beneficiul statului cheltuielile de judecată în mărime de 2240 (două mii două sute patruzeci) lei, în legătură cu efectuarea expertizelor judiciare și anume raportul de expertiză nr. XXXXX din 17.12.2018 și raportul de expertiză nr. XXXXX din 26.12.2018.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat, în fapt, că, la XXXXX, pe timp de zi, prin intermediul discuțiilor telefonice, i-a solicitat lui Russu Dumitru să-i înstrăineze droguri sub formă de pastile MDMA. Russu Dumitru, la rândul său, în aceeași zi, aproximativ la orele 18.10 minute, conform înțelegerii prealabile cu Țanțuc Gheorghe, aflându-se pe str. XXXXX, i-a transmis ilegal lui Moraru Vasile, șofer al rutierei Chișinău-Baimaclia, un fragment de hârtie, în care potrivit raportului de expertiză nr. XXXXX din 17.12.2018 se aflau 6 (șase) comprimate de culoare roz, cu cantitate de 2,369 grame, ce conțin MDMA (3,4 methylen-dioximetamphetamine), care reprezintă substanță psihotropă, adică droguri în proporții mari, urmând ca Moraru Vasile să transporte și să transmită drogurile lui Țanțuc Gheorghe în sat. XXXXX, pentru ulterioara înstrăinare terțelor persoane. Pentru drogurile în cauză, Țanțuc Gheorghe urma să se achite cu 500 lei, iar banii primiți de la Moraru Vasile urmau să-i fie transmiși lui Russu Dumitru, cu remunerarea ilegală a lui Moraru Vasile pentru serviciile prestate.

Totodată, în cadrul percheziției domiciliului lui Russu Dumitru din ap. XXXXX de pe str. XXXXX din mun. Chișinău, realizată la aceeași dată, orele 19.05, au fost depistate și ridicate 103 (o sută trei) pastile culoarea oranj cu forma „Mackey mouse” și 22 (douăzeci și două) pastile de culoarea violetă cu forma cilindrică și praf violet asemănător cu pastilele, cu cantitatea de 48,96 grame, care potrivit raportului de expertiză nr. XXXXX din 26.12.2018 reprezintă MDMA, care reprezintă substanță psihotropă, adică droguri în proporții deosebit de mari, acestea fiind destinate înstrăinării terțelor persoane prin intermediul lui Țanțuc Gheorghe.

Instanța de fond a încadrat acțiunile inculpatului Țanțuc Gheorghe în baza art.217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal - procurarea și păstrarea ilegală de droguri în proporții mari, săvârșită în scop de înstrăinare, precum și înstrăinarea ilegală de droguri în proporții mari, săvârșita de mai multe persoane.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către:

- inculpatul Țanțuc Gheorghe, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea parțială a sentinței, stabilirea unei pedepsei mai blânde, schimbarea măsurii preventive arestul în altă măsură preventivă, cu aplicarea unei pedepse sub formă de muncă neremunerată sau amendă;

- avocatul Isac Igor în numele inculpatului Țanțuc Gheorghe, prin care a solicitat casarea totală a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul să fie recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.217 alin.(2) Cod penal, numindu-i o pedeapsă cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

3.1. În motivarea cererii de apel, inculpatul a menționat că:

- nu este de acord cu învinuirea și o consideră neîntemeiată, or nici odată nu a avut intenția de a vinde substanțele narcotice cât și nu a vândut;
- prima instanță la stabilirea pedepsei nu a acordat deplină eficiență tuturor circumstanțelor cauzei, nu a ținut cont de starea sa de sănătate. Nu a luat în considerație prezența circumstanțelor atenuante.

3.2. În motivarea cererii de apel, avocatul a menționat că:

- Țanțuc Gheorghe a recunoscut faptul că a procurat și păstrat ilegal droguri în proporții mari și fără scop de înstrăinare, cu scop de consum personal, deoarece este consumator de droguri, adică a comis infracțiunea prevăzută de art. 217 alin. (2) Cod penal, respectiv aceste fapte nu se contestă;

- inculpatul nu a recunoscut faptul că a procurat și păstrat ilegal droguri în proporții mari, cu scop de înstrăinare și că ar fi înstrăinat ilegal droguri în proporții mari. Respectiv, instanța de fond urma să examineze profund aceste două aspecte și anume dacă Țanțuc Gheorghe a avut scopul de înstrăinare a drogurilor și dacă ar fi înstrăinat ilegal droguri;

- ce ține de primul aspect se anume, dacă inculpatul a avut scopul de înstrăinare a drogurilor, la materialele cauzei nu există nici o probă care să indice că acesta ar fi avut acest scop, nici un martor nu confirmă acest fapt, mai mult ca atât, Țanțuc Gheorghe și martorii confirmă că ultimul este consumator de droguri;

- nu este indicat și stabilit căror persoane Țanțuc Gheorghe ar fi avut scopul de a le înstrăina droguri;

- la materialele cauzei penale nu este indicat și stabilit cui i-ar fi înstrăinat Țanțuc Gheorghe ilegal droguri și respective nu este indicat și stabilit cine ar fi achiziționat aceste droguri;

- se constată că lipsește latura obiectivă a infracțiunii incriminate lui Țanțuc Gheorghe și această faptă nu poate fi calificată conform art. 217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal, dar conform art. 217 alin. (2) Cod penal;

- în speță, s-a constatat că nu există componenta infracțiunii prevăzută la art. 217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal, deoarece lipsește latura obiectivă și latura subiectivă a acestei infracțiuni, dar există componenta infracțiunii prevăzute la art. 217 alin. (2) Cod penal;

- în parte ce ține de aplicarea pedepsei, instanța de judecată nu a acordat eficiență deplină art. 7, 61 și 75 Cod penal și a aplicat o pedeapsă prea aspră, în coraport cu fapta săvârșită de către Țanțuc Gheorghe, iar sentința instanței este motivată insuficient și în termeni generali, în parte ce ține de aplicarea pedepsei cu închisoarea lui Țanțuc Gheorghe;

- în acțiunile inculpatului Țanțuc Gheorghe sunt prezente mai multe circumstanțe atenuante prevăzute la art. 76 Cod penal, după cum urmează: căința sinceră, prin care inculpatul a manifestat regretul sincer față de fapta comisă; a săvârșit pentru prima dată a unei infracțiuni, inculpatul nefiind anterior atras la răspundere penală, nu a săvârșit careva infracțiuni sau contravenții, iar la locul de domiciliu se caracterizează pozitiv; a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, inculpatul străduindu-se de a declara organelor de drept modul cum a comis infracțiunea, oferind posibilitatea de a descoperi urmele și alte probe ale infracțiunii săvârșite; recunoaște vinovăția (parțial), ori aceasta demonstrează că inculpatul, pledând vinovat parțial (pentru faptele real comise), a evaluat și a luat atitudine de acțiunile sale, astfel există toate premisele că comportamentul acestuia poate fi schimbat, fără a fi izolat de societate;

- a concluzionat că sentința adoptată este inechitabilă, echitatea presupune un coraport logic între fapta prejudiciabilă, urmările acesteia și pedeapsă stabilită. Pedeapsa trebuie să fie o reacție individuală pentru fiecare caz în parte, ori instanța de fond, a dispus o pedeapsă disproporționat inculpatului Țanțuc Gheorghe.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 ianuarie 2020, au fost admise apelurile, casată parțial sentința în partea încadrării juridice și individualizării pedepsei, pronunțând o nouă hotărâre în această parte prin care Țanțuc Gheorghe a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin.(2) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 500 u.c. sau 25000 (douăzeci și cinci mii) lei în contul statului.

În temeiul art. 88 alin.(5) Cod penal, Țanțuc Gheorghe a fost eliberat complet de pedeapsa penală cu amendă în legătură cu faptul că s-a aflat în stare de arest în perioada de 31 octombrie 2018 până la 23 ianuarie 2020.

A fost dispus eliberarea lui Țanțuc Gheorghe de sub arest imediat din sala de ședință.

În rest sentința atacată a fost menținută.

4.1. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a indicat că, prima instanță la adoptarea sentinței contestate incorect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, referitor la încadrarea juridică a faptei inculpatului, și astfel, eronat a ajuns la concluzia că, Țanțuc Gheorghe urmează a fi recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal.

Instanța de apel analizând totalitatea de probe acumulate la prezenta cauza penală și apreciindu-le, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, confirmă vinovăția inculpatului Țanțuc Gheorghe de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal.

Vinovăția inculpatului Țanțuc Gheorghe de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal se confirmă prin următoarea sistemă de probe analizate și apreciate de instanța de apel prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, care sunt pertinente, concludente, utile și veridice și coroborează între ele, cum ar fi: declarațiile martorilor Rudei Dumitru, Stahurschi Valentin, Volînschi Ion și Cașpirovscăia Veronica; procesul-verbal de consemnare a măsurii speciale de investigație -urmărirea vizuală din 01.11.2019; procesul-verbal de consemnare a măsurii speciale de investigații - interceptarea convorbirilor telefonice din 31.10.2018; procesul-verbal de consemnare a măsurilor speciale de investigații - interceptarea convorbirilor telefonice din 27.11.2018; procesul-verbal de consemnare a măsurii speciale de investigații -interceptarea convorbirilor telefonice din 16.11.2018; procesul-verbal de percheziție corporală din 31.10.2018; raportul de expertiză nr. XXXXX din 17.12.2018; raportul de expertiză nr. XXXXX din 26.12.2018; procesul-verbal de percheziție din 05.11.2018; ordonanța din 30 ianuarie 2019.

Instanța de apel analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, constată cu certitudine că, acțiunile inculpatului Țanțuc Gheorghe au fost incorect încadrate juridic de către acuzatorul de stat în baza art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, iar ulterior, prima instanță a constatat în mod eronat încadrarea acțiunilor inculpatului în baza art. 217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal.

Totodată, verificând legalitatea și temeinicia sentinței atacate, instanța de apel apreciază ca fiind întemeiată solicitarea apelanților privind încadrarea acțiunilor inculpatului Țanțuc Gheorghe în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, pe motiv că acesta nu a avut scop de a înstrăina substanțele narcotice ci doar este consumator acestea fiind procurate pentru consum

propriu, or, la materialele cauzei penale au fost administrate probe pertinente și concludente prin care se atestă vinovăția lui Țanțuc Gheorghe în săvârșirea infracțiunii menționate, probele acumulate nu confirmă faptul că inculpatul a avut scopul de înstrăinare a substanțelor narcotice.

Instanța de apel a reținut că obiectul juridic special al infracțiunii specificate la art. 217 Cod penal îl formează relațiile sociale cu privire la circulația ilegală de substanțe narcotice, psihotrope sau a analogelor lor, apărute împotriva producerii, preparării, experimentării, extragerii, prelucrării, transformării, procurării, păstrării, expedierii, transportării ilegale a acestor substanțe, săvârșite în proporții mari și fără scop de înstrăinare.

Obiectul material al infracțiunii examinate îl reprezintă substanțele narcotice, psihotrope sau analogele lor, fiind caracterizate prin proporții mari. După cum se poate vedea, în primul rând, una din cerințele necesare pentru existența obiectului material este ca acesta să fie reprezentat de substanțe narcotice, psihotrope sau de analogele lor.

Latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la art.217 Cod penal constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiune. Această acțiune se înfățișează în oricare din următoarele modalități normative alternative: 1) producerea ilegală; 2) prepararea ilegală; 3) experimentarea ilegală; 4) extragerea ilegală; 5) prelucrarea ilegală; 6) transformarea ilegală; 7) procurarea ilegală; 8) păstrarea ilegală; 9) expedierea ilegală; 10) transportarea ilegală.

Latura subiectivă a infracțiunii examinate se caracterizează prin intenție directă. Motivele infracțiunii constau în năzuința făptuitorului de a-și asigura propriul consum de substanțe narcotice, psihotrope sau de analoge ale acestora; năzuința făptuitorului de a-și afirma potențialul științific etc.

Subiectul infracțiunii prevăzute la alin. (2) art. 217 Cod penal este: 1) persoana fizică responsabilă care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 16 ani; 2) persoana juridică (cu excepția autorității publice).

Instanța de apel a reținut că din materialele dosarului, din probele prezentate de partea acuzării, cercetate în ședința de judecată, nu rezultă că Țanțuc Gheorghe ar fi avut scopul de înstrăina drogurile. În acest sens, se menționează că înstrăinarea ilegală de plante care conțin droguri sau etnobotanice ori de droguri, etnobotanice sau analogii acestora reprezintă orice acțiune în urma căreia posesor al substanțelor respective devine o altă persoană (vânzare, donare, schimb, achitare a datoriei, dare cu împrumut etc).

Intenția de a înstrăina substanțele menționate reprezintă dorința, planul unei persoane care declanșează acțiuni în acest sens, cum ar fi:

procurarea, prepararea, păstrarea, transportarea acestora, plasarea într-un ambalaj comod pentru înstrăinare sau încheierea unei înțelegeri corespunzătoare cu consumatorul etc.

Instanța de apel a indicat că, la caz, nu a fost prezentată de către partea acuzării nici o probă care ar demonstra că Țanțuc Gheorghe păstra drogurile cu scop de înstrăinare, nu a fost confirmată intenția de înstrăinare, or, din probele prezentate de către procuror și cercetate în ședința de judecată se confirmă cu certitudine că Țanțuc Gheorghe a purtat convorbiri telefonice cu Russu Dumitru de la care a procurat substanțe narcotice și Moraru Vasile care urma să le transporte și să i le transmită, tot odată aceste probe nu confirmă faptul că inculpatul Țanțuc Gheorghe avea scopul de a înstrăina aceste substanțe narcotice ulterior.

Materialul probator în cauză, dovedește cert că Țanțuc Gheorghe a procurat substanțe narcotice în proporții mari, însă scopul de înstrăinare nu rezultă din materialele cauzei, constituind, în esență presupunerile, interpretarea subiectivă a acuzării, presupuneri ale colaboratorilor de poliție.

Înstrăinarea ilegală de droguri, etnobotanice sau analogii acestora se consideră infracțiune consumată în momentul primirii acestor substanțe de către o altă persoană, pe când la caz nu s-a demonstrat că Țanțuc Gheorghe ar fi transmis careva droguri altor persoane, sau că urma să transmită drogurile altor persoane, nici o probă prezentată de procuror nu dovedește că inculpatul ar fi avut intenția să le înstrăineze.

Instanța de apel a subliniat că nici unul dintre așa numiții „cumpărători” nu au fost identificați de către organul de urmărire penală, nu au fost interogați în general asupra circumstanțelor infracțiunii și, în special referitor la semnul calificativ al infracțiunii de circulație ilegală a substanțelor narcotice în scop de înstrăinare, imputat inculpatului Țanțuc Gheorghe.

La fel, partea acuzării nu a prezentat nici o probă care ar dovedi învinuirea adusă inculpatului privind semnul calificativ de înstrăinare a drogurilor.

Instanța de apel a statuat că condamnarea unei persoane nu poate avea în baza unor presupuneri, vinovăția urmând a fi demonstrată prin probe veridice, concludente și pertinente, la caz însă nu a fost demonstrat scopul de înstrăinare a drogurilor, prin urmare nu a fost probată nici latura obiectivă, nici latura subiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal.

Din aceste considerente, instanța de apel a reîncadrat în drept acțiunile inculpatului Țanțuc Gheorghe și recunoaște vinovăția acestuia în comiterea

infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal, după semnele calificative: procurarea, păstrarea, drogurilor, etnobotanicelor sau analogii acestora, săvârșite în proporții mari și fără scop de înstrăinare.

La aprecierea categoriei și măsurii de pedeapsă, în conformitate cu prevederile art. 7, 61, 75, 76 și 77, instanța de apel a ținut cont de gradul prejudiciabil și pericolul social al infracțiunii, de persoana inculpatului, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra vinovatului.

La individualizarea pedepsei în temeiul art. 75 alin. (1) Cod penal, instanța de apel a ținut cont că, inculpatul Țanțuc Gheorghe a comis o infracțiune din categoria celor ușoare, de pericolul social al infracțiunii săvârșite, de aspectele săvârșirii infracțiunii, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuează răspunderea, personalitatea celui vinovat care se caracterizează satisfăcător, este pentru prima dată pe banca acuzării, a recunoscut vina, regretă cele comise.

Instanța de apel a ținut cont de faptul că inculpatul Țanțuc Gheorghe s-a aflat în stare de arest începând cu data de 31.10.2018 până la data de 23.01.2020 și a aplicat prevederile art. 88 alin. (5) Cod penal, potrivit căruia condamnatul care s-a aflat sub arest preventiv până la numirea cauzei spre judecare, la stabilirea în calitate de pedeapsă principală a amenzii, a privării de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate, instanța de judecată, ținând cont de termenul aflării sub arest preventiv, îi atenuează pedeapsa stabilită sau îl liberează complet de executarea acesteia.

Instanța de apel a reținut că, prima instanță corect a soluționat chestiunea cu privire la soarta corpurile delictive și anume telefonul mobil de model „Samsung S7” cu IMEI XXXXX ridicat de la Țanțuc Gheorghe atașat la cauza penală, urmează a fi păstrat la materialele dosarului cu supunerea confiscării în beneficiul statului, după definitivarea sentinței. Corpurile delictive - 103 (una sută trei) pastile de culoare oranj cu forma feței „Mackey mouse” și 22 (două zeci și două) pastile de culoare violetă cu formă cilindrică și praf violet asemănător cu pastilele, cu cantitatea de 48,96 grame, care reprezintă MDMA, transmise la păstrare în camera pentru corpuri delictive a IP Râșcani și 6 (șase) pastile comprimate de culoare roz, cu cantitatea de 2,369 grame, ce conțin MDMA (3-4 methylendioxi-metamphetamine), care reprezintă substanță psihotropă, transmise la păstrare în camera pentru corpuri delictive a IP Râșcani, după intrarea sentinței în vigoare, urmează a fi nimicite.

La fel, prima instanță corect a dispus în temeiul art. 229 Cod de procedură penală să încasarea de la Țanțuc Gheorghe în beneficiul statului cheltuielile de judecată în mărime de 2240 (două mii două sute patruzeci)

lei, în legătură cu efectuarea expertizelor judiciare și anume raportul de expertiză nr. XXXXX din 17.12.2018 și raportul de expertiză nr. XXXXX din 26.12.2018.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată în termen cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin, prin care invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei, cu menținerea sentinței.

5.1. În argumentarea recursului, procurorul a indicat că:

- instanța de apel greșită a recalificat acțiunile lui Țanțuc Gheorghe XXXXX de la art. 217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal la infracțiunea prevăzută de art. 217 al. (2) Cod penal, or constatăm că instanța de apel în mod eronat a constatat scopul urmărit de către inculpați să săvârșirea infracțiunii incriminate;

- instanța de apel, a dat o apreciere greșită probelor, în derogare de la prevederile art. 101 Cod de procedură penală, interpretând eronat dreptul material, soluție care nu coroborează cu celelalte probe administrate pe caz;

- instanța de apel, a acționat în derogarea de la prevederile procesual - penale precum și nu s-a condus de recomandările Plenului Curții Supreme de Justiție expuse în pct. 14 al Hotărârii nr. 22 din 12.12.20105 cu privire la practica judecătorească cauzelor penale în ordine de apel, conform căreia nerespectarea acestor cerințe ale legii echivalează cu nerezolvarea fondului apelului, fapt ce atrage după sine casarea deciziei pronunțate;

- instanța de apel, nu a ținut cont și nu apreciat totalitatea probelor ce dovedesc vinovăția cet. Țanțuc Gheorghe, în mod greșit a respins probele administrate la către acuzarea de stat, fără a fi constatate încălcarea normelor procesuale invocate, a apreciat în mod superficial aceste probe, fără a fi evidențiate acele derogări evidente invocate;

- instanța de apel în dispunerea soluției pe caz, s-a bazat în exclusivitate pe versiunea inculpatului Țanțuc Gheorghe care a susținut, că în acțiunile sale sunt prezente elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) d penal, întrucât recunoaște faptul procurării și consumul substanțelor psihotrope, iar alte probe care să demonstreze intenția de comercializării, lipsesc;

- instanța a indicat că acțiunile de procurare, păstrare și înstrăinarea ilegală a substanțelor psihotrope se dovedesc prin declarațiile lui Russu Dumitru, care a indicat, că de câteva ori i-a transmis lui Țanțuc Gheorghe a câte 2-3 pastile și 6 pastile, na să-i transmită, dar a fost reținut de poliție; stenogramele efectuate de pe CD 25-206-i (15552) din 13.10.2018 a convorbirilor telefonice între Russu Dumitru și Țanțuc Gheorghe, declarațiile lui Moraru Vasile, care a susținut, că periodic transmitea pastile

persoanei din s. XXXXX raionul XXXXX, fapt care a recunoscut și inculpatul Țanțuc Gheorghe, că a primit părțile de la Russu Dumitru prin intermediul lui Moraru Vasile - șoferul rutei Chișinău-Baimaclia;

- remarcă că atât Russu Dumitru cât și inculpatul Țanțuc Gheorghe au declarat că de câteva ori i-a transmis lui Țanțuc Gheorghe a câte 2-3 pastile, pentru consum personal, însă aceste declarații se combat de stenogramele telefonice între acestea, din care reiese, că inculpatul Țanțuc Gheorghe permanent procura de la Russu Dumitru pastile - substanță psihotropă, adică droguri, pentru care achita acestuia sume bănești, prin intermediul șoferului rutei Chișinău-Baimaclia, Moraru Vasile;

- martorii Volînschii Ion și Cașpirovșcaia Veronica nu au negat sau infirmat precum că inculpatul înstrăinează droguri, altor persoane, au declarat dor că nu cunosc despre acest fapt;

- în procesul examinării cauzei s-a constatat cu certitudine și din materialele dosarului rezultă că inculpatul Țanțuc Gheorghe a procurat și păstrat ilegal droguri în proporții mari cu scop de înstrăinare și înstrăinarea ilegală de droguri în proporții mari, aceasta se demonstrează atât prin stenograma convorbirilor telefonice între Țanțuc Gheorghe și Russu Dumitru, cât și prin declarațiile date în ședințele de judecată de către acestea;

- cele 103 pastilele de tip „extasy” și 22 pastile cu cantitatea de 48,96 grame, ceea ce reprezintă substanță psihotropă, ce au fost depistate și ridicate de la domiciliul lui Russu Dumitru, în urma efectuării percheziției, urmau să fi înstrăinate ilegal altor persoane prin intermediul inculpatului Țanțuc Gheorghe nu s-a demonstrat și probat nici într-un mod. Mai mult ca atât, potrivit convorbirilor telefonice late de Russu Dumitru cu alte persoane, rezultă cu certitudine, că acesta și de unul singur înstrăina ilegal droguri, altor persoane, fără intermedierea inculpatului Țanțuc Gheorghe și anume în perioada anului 2018, atunci când Russu Dumitru dispunea de cantitatea de pastile, depistate în domiciliul acestuia, în urma efectuării percheziției;

- acuzarea remarcă concluzia corectă a instanței de fond, conform căreia a concluzionat că inculpatul a acționat cu intenție directă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al faptelor sale, prevăzând urmările, deci a dorit și a admis conștient urmările acțiunilor sale. Intenția directă îndreptată spre procurarea și păstrarea ilegală de droguri săvârșită în scop de înstrăinarea, precum și înstrăinării ilegală de droguri de către inculpatul Țanțuc Gheorghe;

- materialele dosarului dispune de probe determinante, care confirmă procurarea și păstrarea ilegală de droguri săvârșită în scop de înstrăinarea, precum și înstrăinarea ilegală de droguri în proporții mari, de către inculpatul Țanțuc Gheorghe;

- la recalificarea acțiunilor inculpatului de la art. 217¹ al. (3) lit. f) Cod penal la infracțiunea prevăzută de art. 217 al. (2) Cod penal, instanța de apel nu a ținut cont de componența de infracțiune supusă analizei și în mod greșit a omis acel indice calificativ de „înstrăinare”.

6. Referința asupra recursului declarat nu a fost depusă.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și argumentele prezentate, Colegiul penal concluzionează asupra inadmisibilității acestuia, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel. Astfel, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și/sau material. Prin urmare, recursul este declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat, atunci când titularul acestuia invocă temeuri care în mod evident nu sunt subsecvente circumstanțelor cauzei sau când argumentele formulate de recurent nu au un fundament juridic.

La motivele de drept al recursului declarat, se atestă că procurorul invocă temeiurile prevăzute în pct. 6) și 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile când *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, precum și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.* Însă, în argumentarea recursului ordinar declarat la caz, procurorul susține că decizia instanței de apel urmează a fi casată, cu menținerea sentinței, prin care inculpatul a fost recunoscut vinovat și condamnat pentru comiterea infracțiunii imputate, considerând că instanța de apel nu a luat în considerație probele acuzării și nu le-a apreciat la justa valoare, totodată urmând să dezvăluie concluzia privind recalificarea acțiunilor lui Țanțuc Gheorghe de la art. 217¹ alin.(3) lit. f) Cod penal la infracțiunea prevăzută de art.217 alin.(2) Cod penal și stabilirea unei pedepse sub formă de amendă în

privința inculpatului, cu liberarea complet de pedeapsa penală în temeiul art. 88 alin.(5) Cod penal.

Așadar, temeiul pentru recurs invocat de către recurent prin prisma pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, precum că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în cauza supusă judecării, este aplicabil atunci când instanța de apel nu și-a motivat întemeiat hotărârea judecătorească. Adică, este necesar ca hotărârea pronunțată să fie motivată atât în fapt, cât și în drept.

Însă, Colegiul penal respinge ca nefondate alegațiile recurentului în această parte și reiterează că invocarea unor pretinse erori admise la etapa judecării cauzei de instanța de apel, urmează a fi precedate de o motivare corespunzătoare privind esența acestora și indicarea expresă a circumstanțelor cauzei cărora sunt subsecvente.

Verificând hotărârea atacată, Colegiul penal apreciază că aceasta cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în hotărârea adoptată, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor impuse de art. 6 CEDO.

De asemenea, instanța de recurs în prezenta speță nu acceptă criticile procurorului, precum că hotărârea instanței de apel este una nemotivată, din cauza că nu au fost luate în considerație probele prezentate de către partea acuzării, semnalându-se astfel nerespectarea cerințelor art. 414 alin. (6) Cod de procedură penală, care prevăd că instanța de apel nu este în drept să-și întemeieze concluziile pe probele cercetate de prima instanță, dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul-verbal. Tot aici, urmează de menționat, că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale de achitare, adică așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza dată. Instanța de apel fiind investită cu o situație de fapt, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, a expus situația de fapt reținută în cauză și a concluzionat corect de a casa sentința, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin.(2) Cod penal, în baza căruia i-a fost stabilit pedeapsa penală sub formă de amendă în mărime de 500 u.c., cu liberarea complet de pedeapsa penală cu amendă în temeiul art. 88 alin.(5) Cod penal, în legătură cu faptul că s-a aflat în arest în perioada 31 octombrie 2018 până la 23 ianuarie 2020.

Prin urmare, contrar celor invocate de către procuror, Colegiul penal verificând lucrările dosarului remarcă, că judecând prezenta cauză în ordine de apel instanța a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, audiind suplimentar inculpatul și cercetând materialele dosarului solicitate de către procuror în ședința instanței de apel, cu consemnarea lor în procesul verbal al ședinței de judecată, a adoptat în consecință o soluție corectă de casare a sentinței și recunoașterea lui Țanțuc Gheorghe vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin.(2) Cod penal.

Tot la acest capitol, instanța de recurs reține că, așa cum rezultă din textul deciziei atacate, instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, respectiv hotărârea cuprinde temeiurile de fapt și de drept ce au dus, la caz, la admiterea apelului declarat de către inculpatul Țanțuc Gheorghe și apelul avocatului Isac Igor în numele inculpatului, cu casarea sentinței și adoptarea unei noi hotărâri.

Colegiului penal reține că, în recursul declarat procurorul critică în bună parte hotărârea instanței de apel, prin prisma faptului că nu au fost apreciate la justa valoare probele prezentate de către partea acuzării, în opinia căreia acestea dovedesc vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin.(3) lit. f). Însă, verificând temeinicia deciziei adoptate de către instanța de apel, Colegiul consideră că criticile menționate nu și-au găsit confirmarea la caz, deoarece în urma analizei hotărârii contestate, atât cumulul de probe prezentate de către partea acuzării, cât și cele prezentate de către partea apărării, toate au fost apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală.

Totodată, raportat la criticile procurorului, Colegiul reiterează că acesta se referă în principal la chestiunea de apreciere a probelor. Prin urmare, reieșind din analiza textuală a recursului ordinar declarat, se constată că autorul acestuia expune conținutul unor probe cercetate de instanțele de fond, după care în cele din urmă conchide că acestea constituie un ansamblu probator indubitabil prin care se confirmă vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate.

Elocvent în acest sens, se impune precizarea că aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, deoarece întregul volum de muncă depus de către organele de urmărire penală, instanțele judecătorești, cât și de părțile în proces, se concentrează pe soluția ce va fi dată în urma acestei activități. Aprecierea probelor după intima convingere a judecătorului trebuie să se bazeze pe prevederile legale, iar convingerea intimă se întemeiază pe examinarea tuturor probelor în ansamblu, sub toate aspectele, complet și obiectiv. Legea stabilește că

probele admisibile sunt apreciate după pertinența, concludența, veridicitatea și utilitatea acestora și toate probele în ansamblu lor sunt apreciate din punct de vedere al coroborării acestora.

Însă, cu referire la faptul dacă chestiunea de apreciere a probelor poate fi invocată la această etapă a procedurilor, instanța de recurs reiterează că la etapa judecării recursului nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele ierarhic inferioare, aceasta fiind atributul exclusiv al instanțelor de fond.

Din atare considerente, Colegiul penal nu va analiza și verifica probele administrate în cauză, deoarece în speța deferită judecării nu s-a constatat discrepanța între cele reținute de instanța de apel în vederea achitării inculpatei și conținutul real al probelor sau ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o redă.

Așadar, Colegiul penal consideră că în cauza dată, nu și-au găsit confirmarea temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, invocat de către recurent.

În ceea ce privește argumentele procurorului sub aspectul temeiului de casare prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, Colegiul penal reține că potrivit sentinței primei instanțe, inculpatul Țanțuc Gheorghe, a fost recunoscută vinovată în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin.(3) lit. f) Cod penal, fiindu-i numită o pedeapsă sub formă de 5 (cinci) ani închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate pe un termen de 5 (cinci) ani.

La rândul său, judecând cauza în ordine de apel și casând sentința în partea încadrării juridice și individualizării pedepsei, instanța de apel a ajuns la concluzia de a-l recunoaște vinovat pe Țanțuc Gheorghe în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin.(2), în baza căruia i-a fost stabilit pedeapsa penală sub formă de amendă în mărime de 500 u.c., în temeiul art. 88 alin.(5) Cod penal, inculpatul fiind eliberat complet de pedeapsă în legătură cu faptul că s-a aflat în stare de arest în perioada de 31 octombrie 2018 până la 23 ianuarie 2020.

Opozant criticilor procurorului privind încadrarea eronată a faptei inculpatului, instanța de recurs ordinar reiterează constatările instanței de apel care a stabilit clar că vinovăția inculpatului Țanțuc Gheorghe de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin.(2) Cod penal a fost probat de totalitatea probelor examinate instanța de apel și anume: conținutul declarațiilor martorului Rudei Dumitru; conținutul declarațiilor martorului

Stahurschi Valentin; conținutul declarațiilor martorului Volînschi Ion; conținutul declarațiilor martorului Cașpirovscăia Veronica; procesul-verbal de consemnare a măsurii speciale de investigație - urmărirea vizuală din 01.11.2019; procesul-verbal de consemnare a măsurii speciale de investigații - interceptarea convorbirilor telefonice din 31.10.2018; procesul-verbal de consemnare a măsurilor speciale de investigații - interceptarea convorbirilor telefonice din 27.11.2018; procesul-verbal de consemnare a măsurii speciale de investigații - interceptarea convorbirilor telefonice din 16.11.2018; procesul-verbal de percheziție corporală din 31.10.2018; raportul de expertiză nr. XXXXX din 17.12.2018; raportul de expertiză nr. XXXXX din 26.12.2018; procesul-verbal de percheziție din 05.11.2018; ordonanța din 30 ianuarie 2019.

Totodată, instanța de apel a notat faptul că acțiunile inculpatului Țanțuc Gheorghe au fost incorect încadrate juridic de către acuzatorul de stat în baza art. 217¹ alin.(4) lit. d), iar ulterior, prima instanță a constatat în mod eronat încadrarea acțiunilor inculpatului în baza art. 217¹ alin.(3) lit. f) Cod penal.

Instanța de apel verificând legalitatea și temeinicia sentinței atacate corect a apreciat ca fiind întemeiată solicitarea apelanților privind încadrarea acțiunilor inculpatului Țanțuc Gheorghe în baza art. 217 alin.(2) Cod penal, pe motiv că acesta nu a avut scop de a înstrăina substanțele narcotice ci doar este consumator, acestea fiind procurate pentru consum propriu, iar probe care ar confirma că inculpatul a avut scopul de înstrăinare a substanțelor narcotice nu au fost prezentate.

Mai mult, instanța de apel corect a reținut că nu a fost prezentată de către partea acuzării nici o probă care ar demonstra că Țanțuc Gheorghe păstra drogurile cu scop de înstrăinare, nu a fost confirmată intenția de înstrăinare, or, din probele prezentate de către procuror se confirmă cu certitudine că Țanțuc Gheorghe a purtat convorbiri telefonice cu Russu Dumitru de la care a procurat substanțe narcotice și Moraru Vasile care urma să le transporte și să i le transmită, iar aceste probe nu confirmă faptul că inculpatul Țanțuc Gheorghe avea scopul de a înstrăina aceste substanțe narcotice ulterior.

Circumstanțele date atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 6 din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel corect a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului și încadrarea juridică justă a acțiunilor infracționale ale acestuia, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură

penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de procuror, decizia atacată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică corectă, recursul ordinar fiind vădit neîntemeiat.

În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea instanței de apel atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursul ordinar declarat de către procuror este vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 ianuarie 2020, în cauza penală în privința lui *Țanțuc Gheorghe XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 08 octombrie 2020.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Toma Nadejda